

ΨΥΡΑΜΕ ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ.

Λυπούμεθα πολὺ ὅτι τὸ ψύραμε μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ξαναέλθῃ, δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν ἀνακάλυψίν μας, διότι προκειμένου περὶ εὐρέσεως σπουδαίου χρηματικοῦ πόρου εἰς μόνον τὸν Γλυκύτατον ἐμπιστευόμεθα τὸ μυστικόν μας.

*

Ἡ Κάτω Βουλὴ τῆς Σουηδίας ἐψήφισεν ἐσχάτως πρότασιν νόμου δι' ἧς νομοθετεῖται φόρος ἐπὶ τῶν παρασῆμων.

Καὶ μόνον αὐτὴν τὴν πρότασιν ἀπλῆν καὶ καθαρὰν ἀνθελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ὁ κ. Κουμουνδούρος, θὰ δυνήθῃ νὰ παρουσιάσῃ ἰσοζύγιον προϋπολογισμοῦ τοιοῦτο, ὅποιον οὐδ' ὁ ἐπιτηδειότερος μπακάλης ἐφαντάσθη ποτε.

Ἔχομεν παρασημοφορήσει τόσα γ ὦ ! τί πῆγε νὰ γράψῃ ἢ τρελλοπένα μας.

Ἐλέγομεν λοιπὸν ὅτι ἐπαρασημοφορήσαμεν τόσους καὶ τόσους, ὥστε φόρος ἐπὶ τῶν παρασῆμων θὰ εἰσφέρει, κύριε Οἰκόνυμε, πολὺ περισσότερα παρ' ὅσα θὰ ἐσυνάξετε ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν ζώων των. Ἄν καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις ἢ αὐτὴ τάξις πρόκειται νὰ φορολογηθῇ.

*

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται μόνον τοὺς ἤδη παρασημοφορηθέντας νὰ φορολογήσωμεν.

Θὰ εἰσαγάγωμεν τὴν ἐξῆς πρότασιν νόμου εἰς τὴν Βουλὴν :

Πᾶς καταβάλλων τὸν κανονικὸν ἐπὶ τῶν παρασῆμων φόρον παρασημοφορεῖται.

Παρασημοφοροῦνται δὲ καὶ γυναῖκες.

Νὰ εἰσθε βεβαίον ὅτι δὲν θὰ μείνῃ Ἑλλῆν ἀφορολόγητος, ὅτι καὶ ἔμβρυα ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός των θὰ παρασημοφορηθῶσιν καὶ οὕτω πῶς τὰ οἰκονομικὰ θ' ἀνθήσουν ὡς

*Ἄμυγδαλαὶ παρφάρμακοι, ἐαρινὸν χιτῶνα
Ἐνδεδυκῦναι ἀνθινον,*

ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν ὠραίαν τοῦ ποιητοῦ τοῦ Σκενδέρμπεη εἰκόνα.

*

Λοιπὸν, κύριε Κουμουνδούρε, εἰς τὸ ἔργον.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

— Ἔβραγες ποτέ σου φιλέτο σ' τὴν χόβολη, ἠρώτα εἰς ἄλλον Βοημόν.

— Ὅχι, ἀπάντησεν οὗτος ἐλλείψει χόβολης.

—

Ἐν Παρισίοις ἔλεγον ἐσχάτως :
Κάτω οἱ προσωπίδες ! Ἡ προσωπίς εἶναι τὸ φύλλον σκῆς τοῦ προσώπου.

Φαντασθῆτε ποῦ κατήντησαν οἱ Παρισινοὶ τὸ πρόσωπον !

Ἡ Κυρὰ Θανάσαινα ἔγινε δημοτικωτάτη.
Τῆς ὀφείλομεν τὴν δημοσίευσιν μιᾶς εὐφυΐας της.
Γοητευθεῖσα ἐκ τοῦ χοροῦ μίαν ἡμέραν ἐχόρευε σχεδὸν ἡμίγυμνος ἐν τῷ πλυντηρίῳ της, οὐ ἢ πρὸς τὴν ὀδὸν θύρα ἦτο ἀνοικτή.

Εἰς κλητὴρ κατελήφθη παραδόξως ὑπὸ αἰδοῦς καὶ τῆς λέγει :

— Δὲν ντρέπεσαι ; Τί κατάστασις εἶναι αὐτή. Ἐπρεπε καυμένη νὰ κοκκινίσῃς κομμάτι.

Ἡ κυρὰ Θανάσαινα τοῦ ἀπαντᾷ :

— Πῶς νὰ κοκκινήσω, κλητῆρά μου, ἀφοῦ ἐγὼ ἀσπρίζω;

ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ.

Ἐκεῖνος ὅστις ἀπεπειράθη ἐν τῇ τεργεσταίᾳ α' ἡμέρᾳ νὰ διδάξῃ πολιτικὴν εἰς τὸν ἀείμνηστον Δεληγιώργην, ὁ συντάκτης Γραμματικῶν καὶ Κατηγήσεων καὶ Τραγωδιῶν Βερναρδάκης δὲν κατῴρθωσε, καθὰ δάσκαλος, νὰ ἀποκρύψῃ ἐπὶ τέλους τὰ ἰδιαίτερα ὑφ' ὧν ἐκινεῖτο εἰς τὸν ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ 1872 πόλεμόν του.

Εἰς τὸ ὑστερόγραφον τῆς ἀρθροσειράς του ἰδοῦ ποῖον προτείνει μέσον σωτηρίας τοῦ τόπου, τὸ ὅποιον ἂν εἶχεν αὐτός, ὡς λέγει, τὴν ὑπεράνθρωπον δύναμιν νὰ τὸ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν, θὰ τὸ ἔθετε.

«Τὸ μέσον τοῦτο θὰ ἦτο νὰ κλειθῇ μὲ σιδηρὰς κλειδας τὸ Βουλευτήριον, ν' ἀναστειλῇ προσωρινῶς τὴν ἐνέργειαν τοῦ συντάγματος καὶ ν' ἀναθέσῃ ἐκτάκτως τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως ἐπὶ πέντε ἢ δέκα ἔτη, ὧν παρελθόντων ἢ Α. Μ. ὑποχρεοῦται νὰ προκηρύξῃ νέας ἐκλογὰς, κλπ.»

Τότε δὲ ἡ Ἑλλάς θὰ ἐγίνετο, κατὰ τὸν Βερναρδάκην, παράδεισος.

Θὰ εἶχομεν ἴσως κἀνὲν ὑπουργεῖον Σαμπούρωφ ἢ ὑπουργεῖον Πάνου Κολοκοτρώνη, οἵτινες θὰ μᾶς ὠδήγουν ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς Πετρούπολιν ἀδιαφόρως, διότι ἡ μία θὰ ἤξιζε τὴν ἄλλην, δι' ἡμᾶς ἢ Πετρούπολις θὰ ἦτο Κωνσταντινούπολις καὶ ἢ Κωνσταντινούπολις πάλιν Πετρούπολις.

ΕΙΚΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

(Κατὰ τὴν συνεδρῆσιν τῆς Πέμπτης.)

C' était en somme bête :
Sur Jean Messinezi
Sa tête
Comme un point sur un i.

Ἄχτι